

‘De raad is belangrijk, maar mijn familie ook’

Het raadslidmaatschap vreet tijd, kost energie en vraagt soms incasseringsvermogen. Successen en teleurstellingen klinken door in de familie. Support van het thuisfront is daarom belangrijk voor raadsleden. Zoals voor Marleen van Kooten, raadslid in Schouwen-Duiveland. “Ons gezin stond honderd procent achter mijn keuze.”

“Mijn kinderen verklaarden me voor gek toen ik in de raad ging”, zo herinnert Marleen van Kooten zich. “Ik had weinig met politiek.” Dat vond ze aanvankelijk zelf ook. “Een typische politica ben ik niet. Ik bedrijf geen politiek, ik wil dingen gewoon gedaan krijgen door het verbinden van mensen die ideeën en initiatieven hebben.” Toch stelde Marleen zich in 2014 verkiesbaar nadat de plaatselijke CDA-afdeling haar vroeg. Het maatschappelijk nut van het raadswerk woog voor haar zwaarder dan haar reserves.

Het was de tijd waarin de transitie van het sociaal domein naar de gemeenten gestalte kreeg. Daarover had ze ruime kennis vanuit haar werk als zelfstandig coach met een eigen bureau voor sociale pedagogie. Thuis was er de ruimte om raadslid te worden, zeker omdat dochters Emmelie en Willemijne en pleegdochter Irene steeds meer een eigen leven kregen. Echtgenoot Willem, een voormalige Shell-manager, had zijn eigen bureau en was daarnaast een actieve vrijwilliger in het Zeeuwse Bruinisse. “Hij vond juist dat de politiek wel iets was voor mij, omdat ik begaan ben met de samenleving. Als dit is wat je denkt

Marleen van Kooten, Bruinisse

Agogisch en pedagogisch coach
Raadslid Schouwen-Duiveland

dat goed is, moet je het doen, zei hij. Ons gezin stond honderd procent achter mijn keuze.”

De politieke realiteit bleek echter weerbarstiger dan ze had gedacht. “Besluitvorming in de raad vraagt meer tijd dan ik gewend was in het bedrijfsleven”, zegt Marleen. “Elk besluit moet worden getoetst aan protocollen. Komen burgers met initiatieven, dan duurt besluitvorming soms zo lang dat ze afhaken. Niet alle beslissingen komen bovendien ten goede aan alle bewoners, soms spelen er meerdere belangen. Maar ik wil een volksvertegenwoordiger zijn voor de hele samenleving.”

Ze vierde als raadslid successen, zoals de invoering van het Right to Challenge, waarbij burgers gemeentelijke taken in

WILLEM, ECHTGENOOT

“Marleen doet het goed in de raad, dat is ook goed voor Schouwen-Duiveland. Altijd gaat ze op zoek naar het verhaal achter het verhaal. Knelpunten legt ze goed bloot, ze herkent snel het grote verband. Oplettend is ze ook, want ze herkent wanneer het in de raad niet altijd gaat over wat goed is voor de inwoners. Het gaat er ook over belangen, haalbaarheid en reputatie. Het raadswerk heeft haar veranderd op een goede manier. Ze is zich steeds meer bewust van haar mogelijkheden om iets in beweging te zetten. Ze kan goed inschatten of mensen iets kunnen bijdragen aan de samenleving. Of ze dit wil blijven doen, is aan haar. Een mens moet zich kunnen ontwikkelen en inzetten voor de samenleving. Als echtgenoot sta ik volledig achter haar keuze.”

EMMELIE, DOCHTER

“Ik vond het leuk dat mijn moeder raadslid werd, want ze werd gevraagd om haar expertise. Maar ik was ook een beetje verbaasd. Met politiek heeft ze zich nooit beziggehouden. Ze doet alles vanuit intrinsieke motivatie, maar dat kan schuren met de politiek. Er komt soms veel ellende op je af in de raad en dan is persoonlijke betrokkenheid zwaar. Over sommige zaken kan ze zich echt opvreten, dan neemt ze haar zorgen mee naar huis. Een doorsnee politica is ze zeker niet. Maar ze vindt het mooi dat ze iets kan betekenen voor de maatschappij, ze is onwijs betrokken bij mensen en ze zet zich volledig voor hen in. En dat vind ik superknop van haar.”

de buitendienst mogen uitvoeren. Maar tegenslagen waren er ook, meer dan Marleen lief was. “De politieke werkelijkheid laat je soms denken dat je op het verkeerde spoor zit. Ik voelde

me er onzeker door worden, daarom wilde ik meer weten over aanvliegroutes in de raad, hoe mijn dingen daarin passen en of ik over de juiste kennis beschik.”

Ze volgde cursussen en bijeenkomsten van de Raadsacademie van de Nederlandse Vereniging voor Raadsleden. Daar vond ze de bevestiging voor haar ideeën en haar aanpak. “Ik ging erheen om kennis op te doen, maar ik ontdekte dat het uitwisselen van inzichten en ervaringen nog belangrijker was. De gesprekken met andere raadsleden hebben mijn zelfvertrouwen goed gedaan. Ik kan nu duidelijker zien hoe alles met elkaar verbonden is, waardoor het soms complex is om plannen te realiseren.”

(LEES VERDER OP PAG. 31)

WILLEMIJNE, DOCHTER

“Ik vind mijn moeder een aanwinst voor de raad. Ze zet zich in voor de maatschappij. Maar soms vraag ik me af of ze daar altijd even gelukkig van wordt. Ze zit er niet voor de politiek, maar voor de mens. Die twee dingen gaan niet altijd samen in de raad. Haar drive kan ze maar moeilijk loslaten. Soms praat ze met me over haar ergernissen in de raad. Maar zorgen over haar? Nee hoor, ik heb geen enkele twijfel over haar mentale gezondheid. Ze is gegroeid, als professional en als mens. Haar expertise is toegenomen, ze weet heel goed wat er speelt in de gemeente. Ik ben trots op haar omdat ze haar hoofd boven het maaiveld uitsteekt, met alle consequenties van dien. Dat is een krachtige eigenschap.”

IRENE, PLEEGDOCHTER

“Mijn pleegmoeder is begaan met anderen, het was dus geen grote verrassing dat ze in de raad ging. Een enkele keer betrok ze ons er ook bij, dan vroeg ze bijvoorbeeld of we naar een raadsvergadering kwamen. Of ze vroeg om input over bijvoorbeeld woningnood onder jongeren. Maar ze wilde haar raadswerk niet teveel mee naar huis nemen. Toch merkte ik het als er in de raad iets speelde dat haar dwars zat. In de politiek kan het er hard aan toe gaan, dingen kunnen je raken. Ze heeft leren relativeren en nuanceren, ze reageert nu iets meer als de professional in plaats van zichzelf. Een beetje afstand nemen is goed, maar ik hoop dat ze ook zichzelf blijft. Ze is begaan met wat ze doet, ze gaat er volledig voor en daar horen emoties bij. Dat maakt haar tot wie ze is.”

“Ik zie het raadswerk als een persoonlijke ontwikkeling. Het houdt mij scherp en laat me breder kijken dan mijn eigen vakgebied alleen. Ik heb geleerd om minder te spreken en vaker te luisteren. Op de momenten dat het nodig is om iets te zeggen, neem ik de regie. Niet voor alle vraagstukken heb ik oplossingen, maar ik kan wel uitleggen wat ik eraan bijdraag. Dat is iets wat mensen begrijpen.”

Of ze in 2022 opnieuw verkiesbaar is? Marleen heeft de beslissing nog niet genomen. “De raad is belangrijk, ik wil er zijn voor de samenleving. Ik ben oma, ik wil ook tijd en aandacht hebben voor mijn gezin. Als je er niet meer bent, dan is het je familie die jou als laatste herinnert.”

